

הָזֶה גְּזִיר, דְּחָה לִּיהַ לְקַמָּה. וְעַל דָּא לָא כְּתִיב הָיָה
 תָּמִים, וְהִתְחַלֵּף לְפָנָי. אֲלָא הִתְחַלֵּף לְפָנָי, דְּלֹא יָאוּת
 אֲנִי, עַד שֶׁתֵּהֵא תָּמִים. וְכֵן בְּכֻלְהוּ, פִּינּוּן דְּפִר נָשׁ
 תָּמִים, וְנָטִיר לִיהַ, מִיַּד הוּא לְקַמָּיָה, וְאִיהוּ אֲבַתְרָה,
 כְּשֵׁר אִיהוּ לְדָא. לְגַרְעוּנָא מַה כְּתִיב, (שמואל א טו) פִּי
 שָׁב מֵאַחֲרַי.

נַח גְּזִיר הָזֶה, וְתָמִים, פְּרִיעָה לָא הָזֶה בֵּיהַ, וּבְגִין
 דְּלֹא הָזֶה בֵּיהַ פְּרִיעָה מַה כְּתִיב, אֶת הָאֱלֹהִים,
 וְלֹא אַחַר הָאֱלֹהִים, לְקַמָּא לָא הָזֶה, בְּגִין דְּחָה גְּזִיר,
 לְאַחֲרָא לָא הָזֶה, בְּגִין דְּלֹא אֲתַפְּרַע. אִיךְ הָזֶה. אֶת
 הָאֱלֹהִים, סָמִיךְ לִיהַ, וְלֹא יָכִיל לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיהַ, דְּלֹא
 כְּשֵׁר כָּל כְּדָ.

בְּיִשְׂרָאֵל כְּתִיב, (שמות יג) וַיִּי הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם
 בְּעַמּוּד עָנָן וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ וְגו'. פִּינּוּן
 דְּאָמְרוּ יִשְׂרָאֵל, (שמות יד) הַמִּבְּלִי אֵין קִבְרִים בְּמִצְרַיִם

לשון הקודש

ומשום שלא היתה בו פריעה, מה כתוב? את
 האלהים, ולא אחר האלהים. לפנים לא היה,
 משום שהיה מהול. לאחור לא היה, משום
 שלא נפרע. אז איך היה? את האלהים, סמוך
 לו, ולא יכול להסתכל בו, שלא כל כך כשר.
 בְּיִשְׂרָאֵל כְּתוּב, (שמות יג) וְהוּא הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם
 יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ וְגו'.
 פִּינּוּן שְׂאָמְרוּ יִשְׂרָאֵל (שם יד) הַמִּבְּלִי אֵין קִבְרִים

מִלְּאָךְ. לְאַבְרָהָם שְׁלֹא הָיָה מְהוּל, דְּחָה אוֹתוֹ
 לְפָנָיָהּ. וְעַל כֵּן לֹא כְּתוּב הָיָה תָּמִים וְהִתְחַלֵּף
 לְפָנָי, אֲלָא הִתְחַלֵּף לְפָנָי, שְׁלֹא רָאוּי אֲתָה
 עַד שֶׁתֵּהֵא תָּמִים. וְכֵן בְּכֻלָּם, פִּינּוּן שְׁבִין אָדָם
 תָּמִים וְשׁוֹמֵר אוֹתוֹ, מִיַּד הוּא לְפָנָיו, וְהוּא
 אַחֲרָיָה, כְּשֵׁר הוּא לְוָה. לְחַפְרוֹן מַה כְּתוּב?
 פִּי שָׁב מֵאַחֲרַי.

נַח מְהוּל הָיָה וְתָמִים, פְּרִיעָה לָא הָיְתָה בּוֹ,

וְגו'. כִּי טוֹב לָנוּ עֲבוֹד אֶת מִצְרַיִם. כְּבִיכּוֹל, אֶתְחַלֵּשׁ
 דַּעְתָּא. כְּתִיב וַיִּסַּע מִלֶּאֱךָ הָאֱלֹהִים תְּחוּלְךָ לְפָנַי
 מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךָ מֵאַחֲרֵיהֶם, וַיִּסַּע לְמַעַבְדַּב בְּהוֹ
 נֹקְמִין. (חסר).

וְעַל דָּא חֲדַי מְשִׁיחַ, וְחֲדַי רַב מְתִיבְתָא, דְּקָא
 אֶתְבָּשָׁר בְּדָא. וְאָמַר רַב מְתִיבְתָא, דְּהָא דִּיִּק
 לְמְשִׁיחַ וְאָמַר, מִנָּא הָזֶה לְדִנְיָאֵל דְּקָאֲמַר, (דניאל ה) פְּרִיס
 פְּרִיסַת מְלֻכוּתְךָ וַיְהִיבַת לְמַדְי וּפְרָס. מֵאִינוּן אֲתוּוּן
 דְּוּפְרָסִין אֲשֶׁתְּמַע לִיה. וְהָכָא מָאִי הוּא. אָמַר לִיה,
 הָכִי הוּא וְדָאִי, פְּרִיסַת מְלֻכוּתְךָ תִּיבָא, עַל יְדֵי
 דְּמְשִׁיחַ אַחְרָא, וּלְבַתֵּר יִשְׁלֹט מְלָךְ פְּרָס, וַיִּטּוֹל
 מְלֻכוּן סְגִיאוּן, וְהוּא יִשְׁלַט עַל אֶרְעָא קְדִישָׁא תְּרִיסַר
 יָרְחֵי, וְהוּא יִשְׁלֹט וַיִּקְטוֹל סְגִיאוּן, וְהוּא מְשִׁיחָא,
 וּלְבַתֵּר יְפוּל, וַיִּקְבְּלוּן מְלֻכוּתָא קְדִישֵׁי עֲלִיוּנִין. וְעַל
 דָּא, וּפְרָסִין, מְלָכָא דְּפְרָס, אֲשֶׁתְּמַע הָכָא.

לשון הקודש

וּפְרָס? מֵאוּתָן אוֹתִיּוֹת שֶׁל וּפְרָסִין נִשְׁמַע לוֹ.
 וְכֵאֵן מֵהוּ? אָמַר לוֹ, כִּךְ זֶה וְדָאִי, פְּרָס פְּרִיסַת
 מְלֻכוּתְךָ (שֶׁבַר מְלֻכוּתְךָ) הִרְשָׁעָה עַל יְדֵי מְשִׁיחַ
 אַחַר, וְאַחַר כִּךְ יִשְׁלַט מְלָךְ פְּרָס וַיִּטּוֹל
 מִמְּלֻכוֹת רַבּוֹת, וַיִּשְׁלַט עַל אֶרֶץ הַקְּדִישִׁים שְׁנַיִם
 עָשָׂר חֳדָשִׁים, וַיִּשְׁלַט וַיְהִיג רַבִּים וְאוֹתוֹ
 מְשִׁיחַ, וְאַחַר כִּךְ יִפּוֹל, וַיִּקְבְּלוּ אֶת הַמְּלֻכוֹת
 קְדוּשִׁים עֲלִיוּנִים. וְעַל זֶה וּפְרָסִין, מְלָךְ פְּרָס

בְּמִצְרַיִם וְגו', כִּי טוֹב לָנוּ עֲבוֹד אֶת מִצְרַיִם –
 כְּבִיכּוֹל נִחְלַשׁ דַּעְתּוֹ. כְּתוּב וַיִּסַּע מִלֶּאֱךָ
 הָאֱלֹהִים תְּחוּלְךָ לְפָנַי מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךָ
 מֵאַחֲרֵיהֶם. וַיִּסַּע, לַעֲשׂוֹת בְּהֶם נְקָמוֹת.

וְעַל זֶה שְׁמַח הַמְּשִׁיחַ וְשְׂמַח רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה,
 שֶׁהַתְּבָשָׁר בָּנָה. וְאָמַר רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה, שְׁחַרְי
 דִּיק לְמְשִׁיחַ וְאָמַר, מִנֵּין הָזֶה לְדִנְיָאֵל שְׁאָמַר,
 שְׁבַר מְלֻכוּתְךָ לְשָׁנִים וְנִתְּנָה לְמַדְי
 (דניאל ה)

אִי חֲסִידָא קְדִישָׁא, כַּמָּה חֲדוּהַ עַל חֲדוּהַ, בְּהֵתוּא
 מַעֲיִינָא. בְּהֵתוּא מַעֲיִינָא, מְגַדְלָא כָּל זַיְנֵי אֵילָנִין,
 דְּנִצִּיב קְדָשָׁא בְּרִידְּהוּא בְּגוֹן עֵדוֹן, וְכִלְתוּ קַיִימֵי
 לְאַסּוּתָא, מְרַפִּין וְאִיבִין וְעַנְפִּין, וְלַחְדוּ לְבָא תְּדִיר.
 וְלִית בִּינֵיהוּ כַּפְּנָא, וְדֹאנָה, וְאַנְחָה, לְעֵלְמִין. וְפָאָה
 עֲמָא דְכָל דָּא מְחַכָּאן, וְכָל דָּא גְּנִיז לֹזן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּקַרְקַע דְּהָאֵי מִקְדָּשָׁא, אֵית
 מַאֲלִין פְּלִיאָן, אָמַר לִיה, אִי רַבִּי, אִי רַבִּי,
 וְפָאָה חוֹלְקֵךְ דְּכָל הָאֵי בְּהֵתוּא עַל גְּבִי הֵתוּא
 מַעֲיִינָא רְקִימָא, אֲבָל לִית מָאן דִּיכִיל לְאַסְתְּכְּלָא בֵּיתָא,
 לְזַמְנִין נְהִירוּ דִּילִיה נְהוּרָא. לְזַמְנִין חֲשׂוּכָא, לְזַמְנִין
 גְּזוּן אַרְגָּוּנָא. מְנַצֵּצוֹן דְּלָא יְכַלִּין עֵינִין לְאַסְתְּכְּלָא
 לְעֵילָא. (ס"א ה"א) הִיא דְּשִׂאֲלַת חֲסִידָא קְדִישָׁא, מֵהֵתוּא
 קְרַקַּע דְּמִקְדָּשָׁא, רַב מְתִיבְתָּא לָא פְּרִישׁ מֵינַיה, דְּהָא
 גְּנִיז אִיהוּ גּוֹ יְרֻדְנָא, וְהָא אֲמִינָא לָךְ מַה דְּאֲמִינָא,

לשון הקודש

נְשַׁמַּע בָּאן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּקַרְקַע הַמִּקְדָּשׁ הַזֶּה יֵשׁ
 מֵאוֹתָן הַפְּלִאוֹת. אָמַר לוֹ, אִי רַבִּי, אִי רַבִּי,
 אֲשֶׁרֵי חֲלֻקְךָ שְׂכַל זֶה בְּאוֹתוֹ עַל גְּבִי אוֹתוֹ
 מַעֲזֵן רְקוּם, אֲבָל אֵין מִי שְׂיִכּוֹל לְהַסְתַּכֵּל בּוֹ.
 לַפְּעָמִים אוֹרוֹ אֹר, לַפְּעָמִים חֲשֵׁךְ, לַפְּעָמִים
 גּוֹן אַרְגָּמָן, נוֹצֵצִים שְׁהַעֲיִנִים לֹא יִכּוֹלוֹת
 לְהַסְתַּכֵּל לְמַעְלָה. (ה"א) הִיא שְׂשִׂאֲלַת, חֲסִיד
 קְדוּשׁ, מֵאוֹתוֹ קְרַקַּע הַמִּקְדָּשׁ, רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה

אִי חֲסִיד קְדוּשׁ, כַּמָּה חֲדוּהַ עַל חֲדוּהַ בְּאוֹתוֹ
 מַעֲזֵן. בְּאוֹתוֹ מַעֲזֵן מְגַדְלִים כָּל מִינֵי אֵילָנוֹת
 שֶׁהַצִּיב הַקְּדוּשׁ בְּרִידְּהוּא בְּגוֹן עֵדוֹן, וְכֻלָּם
 קְזָמִים לְרַפּוּאָה, עֲלִים וּפְרוֹת וְעַנְפִּים,
 וְלִשְׁמַחַת הַלֵּב תְּמִיד. וְאֵין בִּינֵיהֶם רֻעַב
 וְדֹאנָה וְאַנְחָה לְעוֹלָמִים. אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׂלִכְל
 זֶה מַצְפִּים וְכָל זֶה גְּנִיז לָהֶם.

אֲבָל נִשְׁאֵל מִלָּה דָּא, וְתַנְדַּע מַה דְּתַנְדַּע.

יִרְדּוּ דָּא, עָאֵל וְאַתְמַשְׁדּוּ זְמַנָּא חֲדָא בְּשִׁתָּא, גּוֹ
תַּהוּא נְהָר דְּנַפְיָא מַעְדָּן, לָאוּ מַאיִנוּן אַרְבַּע
נְהָרִין דְּאַתְמַשְׁכּוּן מִנֵּיהּ, אֶלְא בֵּיהּ מִמַּש. פִּיּוּן דְּמִטִּי
לְגַבִּיּוּת, אִיהוּ אַתְמַשְׁדּוּ וְאַתְפֻּשְׁט וְעָאֵל גּוֹ יִרְדְּנָא. וְכִיּוּן
דְּמִטִּי גּוֹ קַרְקַע דְּמַקְדְּשָׁא, אֲשֶׁתִּכַּח תַּפְּן תְּלַת יוֹמִין,
וְלֹא אַתְפֻּשְׁט וְלֹא אַתְמַשְׁדּוּ לְאַתְרַּא אַחְרָא. וְאָמַר רַב
מְתִיבְתָּא, דְּכַד אַהֲדַר תַּהוּא נְהָר לְאַתְרֵיהּ, שְׂבִיב
תַּפְּן, כָּל זִינֵי צִיּוּרִין, דְּקָא עֲבִיד קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא
בְּגוֹ עֲדָן, דְּאִינוּן צִיּוּרִין גְּנִיזִין, דְּתַחֲתוּת דְּיֻכְתְּיָהוּ. (חסר).

אֵלִין הָבֵא וְאֵלִין הָבֵא, וְסִלְקֵי וְנַחְתֵי כְּדַקְדְּמִיתָּא.
בְּתַהוּא סֶטֶר דְּרוּם, אִית תְּלַת מָאָה וְחַמְשִׁין
עַמּוּדִין, מִכָּל זִינֵי מְרַגְלָאן. וְאֵלִין אִינוּן דְּנְהָרִין תְּדִיר,
וְנִטְפִין בּוֹסְמִין טְמוּרִין, דְּלֹא אַתְגְּלוּ לְעֵלְמִין. אַרְבַּע

לשון הקודש

מתפשט ולא נמשך למקום אחר. ואמר ראש
הישיבה, שבשחזור אותו נהר למקומו,
משאיר שם כל מיני ציורים שעושה הקדוש
ברוך הוא בגן עדן, שאותם ציורים גנוזים
תחת מקומם.

אלה כאן ואלה כאן, ועולים ויורדים
במקדם. באותו צד דרום יש שלש מאות
וחמשים עמודים מפל מיני מרגליות. ואלה
אותם שמאירים תמיד, ונוטפים בשמים

לא נפרד ממנו, שהרי גנוז הוא בתוך הירדן,
והרי אמרתי לך מה שאמרת, אבל נשאל
דבר זה, ותדע מה שתדע.

ירדן זה נכנס ונמשך זמן אחד בשנה לתוך
אותו נהר שיוצא מעדן, ולא מאותם ארבעה
נהרות שנמשכים ממנו, אלא בו ממש. פיון
שהגיע אליו, הוא נמשך ומתפשט ונכנס
לתוך הירדן. וכיון שפגיע לתוך קרקע
המקדש, נמצא שם שלשה זמים, ולא

אֲנִינִי בְּכָל (דף קס"ו ע"ב) עֲמוּדָא וְעֲמוּדָא נְעִיצִין. וְכֵד אֵינוֹן
בוֹסְמִין נְטָפִין, מֵאֵינוֹן עֲמוּדִין, נְפִלֵי בְּהוּ, וְאֶתְמַלְיִין
בְּלָהוּ אֲנָנוֹת, וְלֹא נְפָקִין בוֹסְמִין לְבַר.

מֵאֵינוֹן בוֹסְמִין, וְמֵינִין לְזִמְנָא דְאֵתִי, לְאֶקְטָרָא
בְּכָל יוֹמָא קְטוֹרְתָא, קָמִי מְלָכָא קְדִישָׁא.
דְלֹא יְהוּוּ מִכְתִּישׁוֹ דְבְנֵי נְשָׂא. אֵינוֹן בוֹסְמִין לֹא
יְדִיעַ עֶקְרָא דְלַהוֹן, וּמִמָּה הוּוּ, אֶלֶּא מֵאֵינוֹן עֲמוּדִין
נְפִלִין תַּמּוֹן.

תִּרְיִן נְשָׂרִין בְּכָל עֲמוּדָא וְעֲמוּדָא, מִתְנַצֵּצִין
מִתְלַהֲטִין בְּכָל גְּוֹנִין. שְׁבַע מְאָה נְשָׂרִין.
אֵינוֹן, פְּרַחֲיִן, אֵלִין הָבָא וְאֵלִין הָבָא, בְּגִלְגוּלָא
דְעֲמוּדִין. כֹּד אֶסְתַּחֲרֵן, לֹא יִכְלִין עֵינֵין לְאֶסְתַּכְּלָא,
דְּיוֹכְתָא דְבְּהוּ.

תִּלְתֵּי אֶתְוֹן בְּלִטִין וּפְרַחֲיִן, מִפּוֹמָא דָּא לְפּוֹמָא דָּא.
בְּגִלְגוּלָא דְעֲמוּדִין וּנְשָׂרִין. כָּל אֵינוֹן אֶתְוֹן

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

בְּשָׂמִים לֹא יְדוּעַ עֶקְרָם, וּמִמָּה הֵיוּ, אֶלֶּא
מֵאוֹתָם עֲמוּדִים שְׁנוּפְלִים שָׁם.
שְׁנֵי נְשָׂרִים בְּכָל עֲמוּד וְעֲמוּד נוֹצְצִים
וְלוֹהֲטִים בְּכָל הַגְּוֹנִים. שְׁבַע מֵאוֹת נְשָׂרִים
הֵם, פּוֹרְחִים אֵלֶּה כָּאן וְאֵלֶּה כָּאן בְּגִלְגוּל
הָעֲמוּדִים. כְּשֶׁמְסֻתוֹבְבִים, לֹא יִכּוּלוֹת הָעֵינַיִם
לְהִסְתַּכֵּל הַמְּקוֹם שֶׁבָּהֶם.
שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת בּוֹלְטוֹת וּפּוֹרְחוֹת מִפָּה זֶה

נִסְתָּרִים שְׁלֹא הִתְגַּלוּ מֵעוֹלָם. אַרְבָּעָה אֲנָנִים
בְּכָל עֲמוּד וְעֲמוּד נְעוּצִים. וּכְשֶׁאֹתָם בְּשָׂמִים
נוֹטְפִים מֵאוֹתָם עֲמוּדִים, נוֹפְלִים בָּהֶם,
וּמִתְמַלְאִים כָּל הָאֲנָנוֹת, וְלֹא יוֹצֵאִים
הַבְּשָׂמִים הַחוּצָה.

מֵאוֹתָם בְּשָׂמִים עֲתִידִים לְעֲתִיד לְכַא
לְהַקְטִיר בְּכָל יוֹם קְטִירַת לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ,
שְׁלֹא יְהִיוּ מִכְתִּישַׁת בְּנֵי הָאָדָם. אוֹתָם

מֶרְקָמֹן בְּאִשָּׁא תוֹרָא, וְדַהֲבָא יְרוּקָא. תִּרְיִן אֶלְפִין
 וּמֵאָה מְנַרְתִּין, תִּלְיִין בֵּין אֵינוּן עֲמוּדִין. וְתִרְיִן אֶלְפִין
 וּמֵאָה שְׂרָגִין, בְּכָל מְנַרְתָּא וּמְנַרְתָּא. דְּלָקִין בִּימָמָא,
 וּבְלֵילָא מְתַדְעָבִי, עַל צַעֲרָא דְיִשְׂרָאֵל. כִּד אָתִי
 צַפְרָא, דְּלָקִין כְּלָהוּ מְנַרְמִיָּהוּ.

אֲדַהֲוּ יְתִבִי, אֲמִרִי הָא רַמְשׁ לֵילָא. אָמַר לִיה
 לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, אִי חֲסִידָא קְדִישָׁא, נְהוּרוּ
 דְּעֵלְמָא, טוֹל פְּנִקְסָא דְאַחְמָתָא דָּא, וְטוֹל שְׂרָגָא,
 וּכְתוּב מְלִין אֵלִין, דְּהָא מָטָא זְמַנָּא דִּילָן, לְפַקְדָּא כָּל
 חַד וְחַד לְגוֹ קְבָרִיהִ, עַד פְּלָגוּ לֵילָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא עָאֵל גּוֹ גְּנָתָא לְאַשְׁתַּעְשַׁעָא בְּחַדֵּי צְדִיקָיָא וּכְדִין
 כָּל חַד וְחַד פְּרַח לְתַמָּן. וְלְמַחַר נַהֲוֵי גַבְדָּא, הוּאִיל
 וַיַּהֲבוּ לָן רְשׁוֹ, לְאַשְׁלָמָא דִּירוּזָא דְקָא מִשְׁדָּרֵי לָךְ.
 פְּרַחֵי, כְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְגַעָא.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

הָעוֹלָם, קַח פְּנִקְסָא שֶׁל תֵּיק זֶה, וְקַח נֵר וּכְתֹב
 דְּבָרִים אֵלּוּ, שְׁחַרֵי הַגֵּיעַ וּמִנְנוּ לְפַקֵּד כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד לְתוֹךְ קְבָרוֹ עַד חֲצוֹת הַלַּיְלָה, שֶׁהַקּוּדֵשׁ
 בְּרוּךְ הוּא נִכְנָס לְתוֹךְ הַגֵּן לְהַשְׁתַּעֲשַׁע וְחַד
 עִם הַצְּדִיקִים, וְאֵן כָּל אֶחָד וְאֶחָד פּוֹרַח לְשֵׁם.
 וְלְמַחַר נִהְיָה אֶצְלָךְ, הוּאִיל וְנִתְּנָו לְנוּ רְשׁוֹת
 לְהַשְׁלִים דִּירוּזָן שְׁמִשְׁלָחִים לָךְ. פְּרַחוּ, וּבְכָה
 רַבִּי שְׁמַעוֹן וְגַעָה.

לָפֶה זֶה. בְּגִלְגוּל הָעֲמוּדִים וְנִשְׂרִים. כָּל
 אוֹתָן אוֹתִיּוֹת מְרַקְמוֹת בְּאִשׁ לְכַנֵּה וְזֶה־ב
 יֶרֶק. אֶלְפִים וּמֵאָה מְנֹרוֹת תִּלְיוּיֹת בֵּין
 אוֹתָם עֲמוּדִים, וְאֶלְפִים וּמֵאָה גֵרוֹת בְּכָל
 מְנֹרָה וּמְנֹרָה. הוֹלְקִים בַּיּוֹם, וּבְלַיְלָה
 דוֹעְכִים עַל צַעֲרֵי יִשְׂרָאֵל. כְּשִׁמְגִיעַ הַבְּקָר
 הוֹלְקִים כָּלֵם מַעֲצָמָם.

עַד שֶׁהָיוּ יוֹשְׁבִים, אָמְרוּ, הָרִי יֵרֵד הַלַּיְלָה.
 אָמַר לוֹ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, אִי חֲסִיד קְדוּשָׁא, אוֹר

פָּתַח וְאָמַר, (משלי ה) אֵילַת אֲהָבִים וַיַּעֲלֶת חַן דְּדִיָּה
 יִרְוֹךְ בְּכָל עֵת בְּאַהֲבַתָּה תִשְׁנֶה תָּמִיד.
 אֲזַרְיִיתָ אֲזַרְיִיתָ, גְּהִירוֹ דְּכָל עַלְמִין, בְּמָה יָמִין,
 וּנְחָלִין, וּמְקוֹרִין, וּמְבוּעִין, מִתְּפִשְׁטֵי מְנַךְ לְכָל סְטָרִין.
 מְנַךְ כֹּלָא, עַלְךָ קַיְיִמִי עַלְאִין וְתַתְּאִין, גְּהִירוֹ עַלְאָה
 (בְּדָא) מְנַךְ נְפִקָא. אֲזַרְיִיתָ אֲזַרְיִיתָ, מָה אֵימָא לְנַבְּךָ,
 אֵילַת אֲהָבִים אַנְתְּ, וַיַּעֲלֶת חַן (בְּבִי) עֵילָא וְתַתָּא רְחִימִין
 דִּילָךְ. מָאן יִזְבִּי לִינְקָא מְנַךְ בְּדָקָא יָאוּת. אֲזַרְיִיתָ
 אֲזַרְיִיתָ שַׁעֲשׂוּעִים דְּמֵאֲרָךְ, מָאן יָכִיל לְגַלְאָה,
 וְלְמִימַר סְטָרִין וּגְנִיזוֹן דִּילָךְ. בְּכָה, וְאָעִיל רִישִׁיה בֵּין
 בְּרַבּוּי, וְנָשַׁק לְעַפְרָא.

אֲדַהְכִי חָמָא כְּמָה דִּיוֹקְנִין דְּחִבְרִיא סְחַרְנִיה. אָמַר
 לִיָּה, לָא תִדְחַל בְּרִיה דִּיּוֹחָאִי, לָא תִדְחַל
 בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, כְּתוּב וְחַדִּי גּוֹ חֲדוּה דְּמֵאֲרָךְ. כְּתִב
 כָּל אֵינוֹן מְלִין דְּשָׁמַע בְּהַחֲוָא לִילִיא, וְלָעָא לֹזֵן, וְלַחַג

לשון הקודש

אהובים שלך. מי יזכה לינק ממך פראוי?
 תורה תורה, שעשועים של רבונך, מי יכול
 לגלות ולומר סתרים וגניזות שלך? בכה,
 והכנים ראשו בין ברביו ונשק את העפר.
 בין כך ראה כמה דמיות של חברים סביבו.
 אמר לו, אל תירא בר יוחאי, אל תפחד
 מגורה קדושה, כתב ושמה תוך שמחת
 רבונך. כתב כל הדברים הללו ששמע

פתח ואמר, (משלי ה) אילת אהבים ויעלת חן
 דדיה ירוך בכל עת באהבתה תשנה תמיד.
 תורה תורה, אור כל העולמות, כמה ימים
 ונחלים ומקורות ומבועים מתפשטים ממך
 לכל הצדדים. ממך הכל, עליך עומדים
 עליונים ותחתונים, אור העליון (בד) ממך
 יוצא. תורה תורה, מה אמר לפניך? אילת
 אהבים את, ויעלת חן, (לצא) מעלה ומטה

לוֹן, וְלֹא אֲנִשֵּׁי מְלָה. וְהֵהוּא שְׂרָנָא נְהִיר קַמֵּיהּ כָּל
הַהוּא לִילֵיָא, עַד דְּאַתָּא צַפְרָא. כִּד אַתָּא צַפְרָא, זְקַף
עֵינָיו, וְחָמָא חַד נְהִירוֹ דְהָוָה נְהִיר בְּרַקִּיעָא, מְאִיד
עֵינָיו לְתַתָּא. אַהֲדַר כְּמַלְקָדְמִין, וְחָמָא נְהִירוֹ בְּכָל
רַקִּיעַ, דְנְהִיר וְסָלִיק בְּהַהוּא נְהִירוֹ דִּינוֹקָנָא דְבֵיתָא,
כְּכַמְהָ צִיּוּרִין. חָדָא רַבִּי שְׁמַעוֹן, וּלְפֻּם רַבְעָא, אֲנִיז
הַהוּא נְהוֹרָא.

אֲדַהְכִּי, הָא אֵינוֹן תְּרִין שְׁלִיחֵן אֲתִיִּין. אֲשַׁכְּחוּהוּ
רִישֵׁיהּ בֵּין בְּרַכְוִי. אָמְרוּ לִיהּ שְׁלָמָא עָלֶיהּ
דְּמַר, שְׁלָמָא לְמַאן דְּעֲלָאִין וְתַתָּאִין כְּעָאן לְאַקְדָּמָא
לִיהּ שְׁלָם. קוּם. קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וַחֲדָא בְּהוּ. אָמְרוּ
לִיהּ, וְלֹא חָמִית נִיחָא דְרוּחָא דְעֵבֶד לָךְ מְאֲרָךְ,
חָמִית נְהִירוֹ דְבֵיתָא בְּרַקִּיעָא. אָמַר לוֹן חֲמִינָא, אָמְרוּ
לִיהּ בֵּיהּ שְׁעַתָּא, אַפִּיק תְּהוּמָא בִּי מִקְדָּשָׁא, וְאַעֲבִרֶיהּ
קְדָשָׁא בְּרִידָךְ הוּא בְּיַמָּא רַבָּא, וּמְנַהֲרוּ דִּילֵיהּ, הָוָה
נְהִיר בְּרַקִּיעָא.

לשון הקודש

שמעון, ולפי רבע נגנו כל אותו האור.
בין כך הרי אותם שני שליחים באים.
מצאוהו ראשו בין ברכיו. אמרו לו, שלום
עליך מר! שלום למי שעליונים ותחתונים
רוצים להקדים לו שלום. קום! קם רבי שמעון
ושמח בהם. אמרו לו, ולא ראית נחת רוח
שעשה לך רבונך? ראית אור הבית ברכיע?

באותו לילה, ולמד בהם ועסק בהם, ולא
שכח דבר. ואותו נר האיר לפניו כל אותו
הלילה עד שהגיע הבקר. כשהגיע הבקר,
הרים עיניו, וראה אור אחד שהיה מאיר
ברקיע. הוריד עיניו למטה. חזר כמקדם
וראה אור בכל הרקיע שמאיר ועולה באותו
אור דמות הבית בכמה ציורים. שמח רבי

אָמְרוּ לִיהוָה, רַב מְתִיבְתָא בְּעָא בְּשִׁלְמָךְ, וְהָא יַדְע
 דְּאַנָּן שְׁלִיחָן לְגַבְךָ. וְכַמְּה מַלְיָן חֲדָתִין
 עֲתִיקִין, אֶתְחַדֵּשׁ בְּאוֹרֵייתָא בְּהָא לִילְיָא. אָמַר לוֹן,
 בְּמָטוּ מְנַיִכוּ, אָמְרוּ חַד מְלָה מְנַיִחוּ. אָמְרוּ, לָא
 אֶתִּיחֵיב לָן רִשׁוּ לְמָא יְדָאֲתִינָן לְגַבְךָ, אֲבַל מְלָה
 חֲדָתָא חֹה לְגַבְךָ הַשְׁתָּא.

פְּתַח רַב מְתִיבְתָא וְאָמַר (בראשית יב) וַיֹּאמֶר יי אֵל
 אַבְרָם לָךְ לָךְ מֵאַרְצְךָ וְגו', דָּא בְּגִין
 דְּאֶתְנַהֲרָא בִּיה נְהִירוּ בְּגוֹזְנָא דָּא. מָאן דְּלָא זָכִי
 בְּאַתָּר דָּא, יַחַד וַיִּנְטַל גְּרַמְיָה לְאַתָּר אַחְרָא, וַיִּזְכִּי
 בִּיה. אָעָא דְדָלִיק, וְנַהוֹרָא לָא סָלִיק וְנַהִיר בִּיה,
 וַנְּעַנְעוּן לִיה, וַיִּסְלַק בִּיה נַהוֹרָא, וְאַנְהִיר. וְהוֹינָן זְמִינָן
 לְמִשְׁמַע, אֲבַל בְּגִין לְמִיתֵי גַבְךָ, (דף קט"ו ע"א) לָא בְּעִינָן
 לְאַתְעַכְבָּא, חֲדֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן.

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

אֵלֶיךָ בַּעַת.

פְּתַח רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה וְאָמַר, (בראשית יב) וַיֹּאמֶר
 ה' אֵל אַבְרָם לָךְ לָךְ מֵאַרְצְךָ וְגו'. זֶה בְּשִׁבִיל
 שְׁנַרְיָא בּו אור כְּמוֹ זֶה. מִי שְׁלָא זֹכֵה בְּמָקוֹם
 זֶה, יִלְךְ וַיִּקַּח עִצְמוֹ לְמָקוֹם אַחַר וַיִּזְכֵּה בּו. עֵץ
 שְׁדוּלָק, וְהָאוֹר לָא עוֹלָה וּמְאִיר בּו, וַנְּעַנְעוּ
 אוֹתוֹ וַעֲלָה בּו הָאוֹר וַיֵּאִיר. וְהוֹינָן עֲתִידִים
 לְשִׁמְעַ, אֲבַל בְּשִׁבִיל לְבָא אֵלֶיךָ לָא רְצִינוּ
 לְהַתְעַכְבֵּי. שְׁמַח רַבֵּי שְׁמַעוֹן.

אָמַר לָהֶם, רְאִיתִי. אָמְרוּ לוֹ, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה
 הוֹצִיא הִתְהוּם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְהַעֲבִירוּ הַקֹּדֶשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּיָם הַגְּדוֹל, וּמְאוּרָו הִיָּה מוֹאֵר
 בְּרַקִּיעַ.

אָמְרוּ לוֹ, רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה דוֹרֵשׁ בְּשִׁלְמוֹךְ,
 וְהָרִי יוֹדַע שְׁאָנּוּ שְׁלִיחִים אֵלֶיךָ, וְכַמְּה
 דְּבָרִים חֲדָשִׁים עֲתִיקִים הִתְחַדְּשׁוּ בַתּוֹרָה
 בְּלִילָה הַזֶּה. אָמַר לָהֶם, בְּבִקְשָׁה מִכֶּם, אָמְרוּ
 דְּבַר אֶחָד מִכֶּם. אָמְרוּ, לָא נִתְּנָה לָנוּ רִשׁוּת
 לְמַה שְׁבָאֲנוּ אֵלֶיךָ, אֲבַל דְּבַר חֲדָשׁ הִיָּה

אָמְרוּ לִיה, אִי חֲסִידָא קְדִישָׁא, כָּל מַלְיָן דִּי בְּגִוּוֹן
 בְּאוֹרֵייתָא, מַלְיָן זְעִירִין אֵינּוּן, בְּכָל מַלְאָה
 וּמַלְאָה. וְאֵינּוּן מַלְיָן זְעִירִין, בְּמָה אֵינּוּן מַלְיָן רַבְרַבִּין
 וְעַלְאִין, עַד דְּלִית לֹוֹן שִׁיעוֹרָא. דְּהָא לִית בְּגִוּוֹן
 סַפְקָא, אֶלָּא בְּרִירוּ דְּאוֹרֵייתָא עַל בְּרִייתָא. וְהַשְׁתָּא
 רַב מְתִיבְתָּא פְּרִישׁ מַלְיָן סְתִימִין עַל דָּא, בְּגִין
 דְּעַקְרָא דְּנִשְׁמֹתָא, אִמְאִי לָא נָהִיר בְּאַתְרָא דָּא, וְזָכִי
 לְאַתְנַהֲרָא בְּאַתְרָא אַחְרָא. וְעַד כְּעַן לָא זְכִינֵן בְּהוּ.
 בְּגִין לְמִיתִי גַבְדִּי.

וּמַלְאָה אַחְרָא זְכִינֵן לְמִשְׁמַע מִיְהִי, רוּחָא דְּאֶזְלָא
 בְּעַרְטוֹרָא בְּהַחֵוּא עַלְמָא בְּלָא בְּגִין, אֲנִתְתִּיה
 יתְעַבִּיד לִיה מָאנָא לְאַתְבְּנָאָה אִיהוּ. מָאִי טַעְמָא.
 אֲנִתְתִּיה אִיהִי שְׂרָגָא, דְּאַתְדְּלִיקַת מִיְהִי, וְתַרְוִייהוּ
 שְׂרָגָא חָדָא חֵוּ, נְהוֹרָא דָּא נֶפֶק מִנְהוֹרָא דָּא,
 אַתְדְּעַד דָּא, אַתְדְּלִיק מִגּוּ נְהוֹרִיה מִמָּשׁ, בְּגִין דְּחָדָא
 נְהוֹרָא חֵוּ.

לשון הקודש

לא מאיר במקום זה וזוכה להיות מואר
 במקום אחר? ועד עתה לא זכינו בזה בשביל
 לבא אליך.

ודבר אחר זכינו לשמע ממנו: רוח שהולכת
 ערמה באותו עולם בלי בנים, אשתו תעשה
 כלי לבנותו. מה הטעם? אשתו היא נר
 שגדלקת ממנו, ושניהם נר אחד היו, אור זה

אמרו לו, אי חסיד קדוש, כל הדברים
 שבתוכנו בתורה, דברים קטנים הם בכל
 דבר ודבר. ואותם דברים קטנים, כמה הם
 דברים גדולים ועליונים עד שאין להם שעור?
 שהרי אין בנו ספק, אלא ברור התורה על
 בריה. וקעת ראש הנישיבה פרש דברים
 סתומים על זה בגלל מה שעקר הנשמה למה

הַשְׁתָּא רַבִּי נְהִדֵר לְמַלִּין קַדְמָאִין, וְכֵד נְהִדֵר
 לְאַתְרִין, נְטוּל רְשׁוֹ מִרַב מְתִיבְתָּא, בְּאַיְנוּן
 מַלִּין דְּנִקְבֵּל מִנִּיה, וְנִימָא קַמָּךְ. זַכָּא חוּלְקָךְ, דְּאַתְּ
 זָכִי לְנַחֲזֵרִין סְתִימִין, מְכַל סְטֵרִין, מִעֵילָא וּמִתְתָּא,
 מִהֵאֵי עֲלָמָא, וּמִעֲלָמָא אֲזַחְרָא. אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן,
 מַלְּה חָדָא בְּעֵינָא לְמַנְדַּע, אִי תִיכּוּל לְאַוּדְעָא לִי.
 נָשִׁין בְּתֵהוּא עֲלָמָא, אִי זַכָּאִין לְסִלְקָא לְעֵילָא, אִו
 יִהְיֵ אֵינּוֹן תַּמָּן. אָמַר לִיה, אִי רַבִּי אִי רַבִּי, בְּדָא אִית
 לָן רָזָא יְהִירָא (ס"א יְקִירָא). בְּגִין דְּלָא לְנַלְאָה סְטֵרִין
 דְּתַמָּן, אָבֵל דָּא יְהֵךְ וְיִטּוּל רְשׁוֹ, וְנִימָא לָךְ. אֲדַחְכִּי
 פְּרַח חַד, וְאַתְכִּפִּי מִנִּיחֹ, וְאַזֵּל לִיה.

וּלְפֻּם שְׁעָתָא תָּב לְגַבִּיחֹ, אָמַר לוֹן, זְמִינָא הֵינָא
 לְמִיעָאֵל, וְהוּוּ כְּלָהוּ בְּעִטּוּרָא חָדָא, דְּדִינֵי
 דִּינָא דְחַד בְּרַ נָשׁ, דְּקָאִים עַל פְּתַחַא דְּגֵן עֲדָן, וְאַיְנוּן

לשון הקודש

לִי נָשִׁים בָּאוּתוּ עוֹלָם אִם זַכָּאִיות לְעֵלוֹת
 לְמַעְלָה, אוֹ אִיךְ הֵן שָׁם? אָמַר לוֹ, אִי רַבִּי אִי
 רַבִּי, בְּזֵה יֵשׁ לָנוּ סוּד יְתֵר (נִבְדָּה) כְּדִי לֹא
 לְגַלוֹת סוּדוֹת שֶׁל שָׁם, אָבֵל זֶה יִלְךְ וְיִטּוּל
 רְשׁוֹת, וְנֹאמַר לָךְ. בֵּין כֶּךָ פְּרַח אֶחָד
 וְהִתְכַּפֵּה מִהֶם וְהִלְךְ לוֹ.

וּלְפִי שְׁעָה שָׁב אֵלֵיהֶם. אָמַר לָהֶם, עֲתִיד
 הֵייתִי לְהַכְּנִס, וְהָיוּ כָּלֶם בְּעִטּוּר אֶחָד, שְׁדָנוּ
 דִּין בֵּן אָדָם אֶחָד שְׁעָמַד עַל פְּתַח הַגֵּן עֲדָן,

יֹצֵא מֵאוּר זֶה. דַּעַךְ זֶה, נִדְּלַק מִתּוֹךְ אוּרוֹ
 מִמֶּשׁ, מִשּׁוֹם שְׁדָנוּ אוּר אֶחָד.

כְּעֵת, רַבִּי נַחֲזֵר לְדַבְרִים הֶרְאִשׁוּנִים,
 וּכְשֶׁנַּחֲזֵר לְמִקּוֹמְנוּ נִפְל רְשׁוֹת מֵרֵאשׁ
 הַיְשִׁיבָה בְּאוֹתָם דְּבָרִים שֶׁנִּקְבַּל מִמֶּנּוּ, וְנֹאמַר
 לְפָנָיִךְ. אֲשֶׁרֵי חִלְקָךְ שְׂאֵתָה זֹכָה לְאוֹרוֹת
 נִסְתָּרִים מְכַל הַצְּדָדִים מְלַמְעֵלָה וּמְלַמְטָה
 מִהַעוֹלָם הַזֶּה וּמִהַעוֹלָם אַחֵר. אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן,
 דְּבַר אֶחָד רְצִיתִי לְדַעַת, אִם תּוּכַל לְהוֹדִיעַ

בְּרוּבִין אֲחִידוּ בֵּיתָהּ, וְלֹא שָׁבְקוּ לִיהָ לְמִיעָאֵל תַּמָּן,
 וְהָזָה בְּצַעֲרָא בִּינֵיהוּ, וְצוּחַ צוּחִין עַל גַּבֵּי פִתְחָא,
 וְשָׁמְעוּ כוּלְהוּ צְדִיקָיָא דְתַמָּן, וְהַשְׁתָּא הוּוּ מִתְפַּנְסִי
 כָּל בְּנֵי מְתִיבְתֵי, לְמִיעָאֵל לְגַבֵּי מַלְכָּא מְשִׁיחָא,
 לְעֵינָא בְּדִינֵיהָ. וְאַתֵּינָא לְאוֹדְעָא לְכוּ, וְדָא חֲבָרָאֵי
 אֲצַטְרִיךְ לְמַהֲדַּ תַּמָּן, דְּכְרוּזָא הָזָה אֲעַבְרַב בְּכָל אֵינּוּן
 בְּנֵי מְתִיבְתֵי. דְּלִיהוּוֹן בְּנִישֵׁין הַשְׁתָּא קָמִי מְשִׁיחָא. נָטַל
 פְּתָקָא חָדָא, וְיָהֵב לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן. אָמַר, טוֹל דָּא, וְעֵינּוּ
 בְּמַה דְתַמָּן, עַד דְּנִיתֵי גַבְדָּ, פְּרָחוּ תְרוּוֹיְיָהוּ.

וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן נָטַל פְּתָקָא, וְחָמָא מַה דְּחָמָא, בְּרִזִין
 דְּתַמָּן, כָּל תְּהוּא יוֹמָא. בְּלִילֵיָא חָמָא שְׂרָגָא,
 וְנָפִיל בֵּיתָהּ שִׁינְתָּא, וְדַמְךָ עַד צַפְרָא. כִּד נָהַר יִמְמָא,
 קָם וּפְרַח תְּהוּא פְּתָקָא מִנֵּיהָ, וְהָא אֵינּוּן תְּרוּוֹיְיָהוּ
 אֲתִיָּין, אָמַר לִיהָ, קוּם רַבֵּי, וּפְתָחַ חוּלְקָךְ, קוּם. בְּגִינְךָ
 חֲמִינָן וְזַכִּינָן לְכַמְּה סְתָרִין עֲלָאִין, בְּמַה חֲדוּה אֲחִזִּיו

לשון הקודש

אחת ונתן לרבי שמעון. אמר, קח את זה ועיין
 במה ששם עד שנבא אליך. ופרחו שניהם.
 ורבי שמעון לקח הפתקה וראה מה שראה
 בסודות ששם כל אותו יום. בלילה ראה נר,
 ונפלה עליו שנה, ונרדם עד הבקר. בשהאיר
 היום קם, ופרחה אותה פתקה ממנו, והנה
 שניהם באים. אמר לו, עמד רבי, אשרי
 חלקך. עמד. בגללך ראינו וזכינו לכמה

ואותם ברובים אחזו בו, ולא נתנו אותו
 להפגם שם, והיה בצער ביניהם, וצוח צוחות
 על גבי הפתח, ושמעו כל הצדיקים ששם,
 וכעת היו מתפנסים כל בני הישיבה להפגם
 אל מלך המשיח לעיני בדינו. ובאתי להודיע
 לכם, וזה חברי הצטרף ללכת לשם, שברזו
 העבר בכל אותם בני הישיבות שיהיו
 מתפנסים כעת לפני המשיח. לקח פתקה

לָן, כִּד יִהְיוּ רְשׁוֹ לְגִלְגָּלָה לָךְ, כָּל מַה דְּאַתָּה בְּעֵי.
 רִישׁ מְתִיבְתָּא עֲלָאָה נָפֶק לְגַבְנִי, וְאָמַר, שְׂאִילוֹ
 בְּשָׁלְמִיָּה דְבַר יוֹחָאִי, אֲתֵרִיָּה דְבַר יוֹחָאִי, הָא פְּנֵי לִיָּה
 מִכְּמַה יוֹמִין. לִית מָאן דִּיקָרַב לְגַבִּיָּתָהּ, וּפְאָה אִיהוּ.

רַבִּי רַבִּי, כִּד פְּרַחְנָא מוּנְבָךְ (בְּגִינְיָךְ), עָאֲלָנָא וַחֲמִינָא
 כָּל בְּנֵי מְתִיבְתִּי, דְּהָא מִתְּכַנְפִּי לְגוֹ הִיכְלָא
 חָדָא, דְּמָשִׁיחַ תַּמָּן, וְדִינֵנוּ דִינָא דְּהָהוּא בַר נָשׁ,
 דְּקָאִים עַל פְּתַחָא, שְׁמִיָּה לִית לָן רְשׁוֹ לְגִלְגָּלָה.
 אֲצַטְעַר רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל דָּא, אָמַר לִיָּה, לָא
 תְּצַטְעַר רַבִּי עַל דָּא, אַנְתָּה תִּדַע בְּדָא לִילִיָּא
 בְּחַלּוּמְךָ. אָבַל דִּינָא דִינֵנוּ עָלִיָּה, דְּהַגְזֹר מְשִׁיחַ,
 דְּלַהּוֹי הָהוּא בַר נָשׁ לְבַר בְּהָהוּא צַעְרָא אַרְבַּעִין
 יוֹמִין. לְסוֹף אַרְבַּעִין יוֹמִין, יִצְעָרוֹן לִיָּה בְּדִינָא,
 בְּצַעְרָא דְּהִיָּהֲנָם, שְׁעַתָּא וּפְלָגָא.

לשון הקודש

לתוך היכל אחד ששם המשיח, ודנו דין של
 אותו אדם שעמד על הפתח, ששמו אין לנו
 רשות לגלות. הצטער רבי שמעון על זה.
 אמר לו, אל תצטער רבי על זה, אתה תדע
 בלילה הזה בחלומך. אבל דין דנו עליו,
 שגזר משיח שיהיה אותו אדם בחוץ באותו
 צער ארבעים יום, ולסוף ארבעים יום יצטערו
 אותו בדין בצער הגיהנם שעה וחצי.

סתרים עליונים, כמה חדרה הראו לנו
 בשנתנו רשות לגלות לך כל מה שאתה
 רוצה. ראש הישיבה העליונה יצא אלינו
 ואמר: שאלו בשלום בר יוחאי, מקומו של
 בר יוחאי הרי פנוי לו מכמה ימים, אין מי
 שיקרב אליו, אשריו!

רבי רבי, בשפּרַחְנֵנוּ מִמָּךְ (בְּשִׁבְלֵךְ), נִכְנַסְנוּ
 וְרִאִינוּ כָּל בְּנֵי הַיְשִׁיבוֹת שֶׁהָרִי מִתְּכַנְסִים

וְכָל דָּא, בְּגִין דִּיּוֹמָא חָדָא, חַד מִן חַבְרֵיָא הָוָה
 פְּרִישׁ מַלְיִן דְּאוּרֵיָתָא, כַּד מָטָא לְחַד מְלָה,
 יָדַע הָאִי בַר נָשׁ דִּיתְכַּשְׁל בֵּיתָהּ, וְאָמַר לְחַבְרֵיָא
 שְׁתּוּקוֹ, לָא תִימְרוּן מְדִי. וּבְגִין דִּשְׁתִּיקוּ חַבְרֵיָא
 אֶתְכַשְׁל בְּהָהוּא מְלָה, וְאֶכְסִיף. וְהָהוּא כְּסוּפָא דְגָרִים
 הָאִי בַר נָשׁ, דִּיִּינִין לִיה בְּהָאִי דִּינָא ^(דף קס"ז ע"ב) קְשִׁיא,
 בְּגִין דְּלָא בְּעֵי קַדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְשַׁבְּקָא חוּבָא
 דְּאוּרֵיָתָא, אֶפִּילוּ כַּמְלָא נִימָא.

דִּיִּינִין דִּינֵיהּ, וְנִפְקוּ כָּל בְּנֵי מְתִיבְתָא. וְאַנָּא שְׂאֵילָנָא
 רְשׁוּ, דְּהָא בְּרִיהּ דִּיּוֹחָאִי, שְׂאֵיל שְׂאֵלְתָא דָּא.
 וְעַל דָּא אַחֲזִיו לִי, מַה דְּלָא יָדַעְנָא מִקְדַּמַּת דִּינָא. אִי
 רַבִּי, שִׁית הֵיכְלִין אַחֲזִיו לִי, בְּכַמָּה עֲנוּגִין וְעֲדוּנִין,
 בְּאַתָּר דְּפְרוּכְתָא פְּרִישָׁא בְּגִנְתָּא. דְּהָא מִהָהוּא
 פְּרוּכְתָא וְלַהֲלָאָה, לָא עָאֲלִין דְּכוּרִין כְּלָל.

 לשון הקודש

כַּמְלָא נִימָה.

דְּנֵוּ דִּינֵוּ, וְנִימָו כָּל בְּנֵי הַיְשִׁיבָה, וְאַנִּי
 שְׂאֵלְתִי רְשׁוּת, שְׁהֵרִי בַר יוֹחָאִי שְׂאֵל שְׂאֵלָה
 זוּ. וְעַל זֶה הִרְאוּ לִי מַה שְׂאֵל יָדַעְתִּי מִלְּפָנֵי
 בְּנֵי. אִי רַבִּי, שִׁשָּׁה הֵיכְלוֹת הִרְאוּ לִי, בְּכַמָּה
 עֲנוּגִים וְעֲדוּנִים, בְּמָקוֹם שְׁפָרְכַת פְּרוּשָׁה
 בְּגִנְתָּהּ. שְׁהֵרִי מֵאוֹתָהּ פְּרֻכַת וְלַהֲלָאָה לָא
 נִכְנְסִים וְכָרִים כְּלָל.

וְכָל זֶה מְשׁוּם שְׁיוּם אֶחָד מִן הַחֲבֵרִים
 הָוָה מְפָרֵשׁ דְּבָרֵי תוֹרָה, וּכְשֶׁהֲגִיעַ לְדַבֵּר
 אֶחָד, יָדַע הָאָדָם הַזֶּה שֶׁיִּכְשַׁל בוֹ, וְאָמַר
 לְחַבְרֵיָם: שְׁתּוּקוּ, אַל תִּאמְרוּ דָּבָר. וּמְשׁוּם
 שְׁשִׁתְּקוּ הַחֲבֵרִים, נִכְשַׁל בְּאוֹתוֹ דְּבָר
 וְהִתְכַּשְׁל. וְעַל אוֹתָהּ בּוֹשֶׁה שְׁגָרָם אָדָם זֶה,
 דִּנּוּ אוֹתוֹ בְּדִין הַזֶּה הַקָּשָׁה, מְשׁוּם שְׂאֵל רוּעָה
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַשְׁאִיר עוֹזן הַתּוֹרָה אֶפְלוּ

בְּהִיבֹלָא חָדָא, אֵית בִּתְיָה בַת פְּרַעָה, וְכַמָּה רַבּוּא
וְאַלְפֵי נָשִׁין, וְכִיּוּן בַּחֲדָה, וְכָל חָדָא וְחָדָא
מִנְיָהּ, דְּיֻכְתִּין דְּנַהוּרִין וְעֵדוּנִין, בְּלֹא דַחְקָא כָּלִל
אִית לָהּ. תְּלַת זְמָנִין בְּכָל יוֹמָא, כְּרוּזֵי אַבְרִיזוּ, הָא
דְּיוֹקְנָא דְּמֹשֶׁה נְבִיאָה מְהִימְנָא אֲתִי, וּבִתְיָה נַפְקַת,
לְאַתְרַּךְ דְּפִרְגּוּדָא חָדָא דְּאִית לָהּ, וְחַמָּאת דְּיוֹקְנָא
דְּמֹשֶׁה, וְסַגִּידַת לְגַבִּיהָ, וְאַמְרָה, וּפְאָה חוּלְקֵי דְרַבִּיתִי
נְהִירוּ דָא. וְדָא אִיהוּ עֵנוּגִין דִּילָהּ, יַתִּיר מִכְּלָהּ.
אַחֲדַרְת לְגַבֵּי נָשִׁין, וְאַשְׁתַּדְּלִין בְּפִקּוּדֵי אֹרִייתָא.
כְּלָהּ בְּאֵינוּן דְּיוֹקְנִין דַּהּוּ בְּהָא עֲלָמָא,
בְּלִבּוּשָׁא דְּנַהוּרָא, (ס"א כְּלִבּוּשָׁא) בְּלִבּוּשָׁא דְּדַכּוּרִין, בַּר
דְּלֹא נַחְרֵי חָבִי, פִּקּוּדִין דְּאֹרִייתָא דְּלֹא זָכוּ לְקִיּוּמָא
לֹון בְּהָא עֲלָמָא, מִשְׁתַּדְּלֵי בְּהוּ, וּבְטַעֲמִייהוּ, בְּהֵתוּא
עֲלָמָא. וְכָל חַיֵּי נָשִׁין, דִּיתְבִּין בְּחַדֵּי בִתְיָה בַת
פְּרַעָה, אַקְרוּן נָשִׁים שְׂאֲנָנוּת, דְּלֹא אַצְטַעְרוּ בְּצַעְרָא
דְּגִיתָנָם כָּלִל.

 לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

אליו, ואומרת: אשרי חלקי שגדלתי אור זה.
 וזה ענוגים שלה יותר מכלם.
 חוזרת לנשים ומשתדלת במצוות התורה.
 בלן באותן דמיות שהיו בעולם הזה בלבוש
 אור, (בלבוש) בלבוש הזכרים, פרט שלא
 מאירים בהן, מצוות התורה שלא זכו לקימן
 בעולם הזה, משתדלות בהן ובטעמיהן

בְּהִיבֹל אַחַד יֵשׁ בִּתְיָה בַת פְּרַעָה, וְכַמָּה
 רַבּוּא וְאַלְפֵי נָשִׁים זֹכוֹת אֲתָה, וְלִכְלֵל אַחַת
 וְאַחַת מֵהֶן יֵשׁ מְקוּמוֹת שֶׁל אֹרוֹת וְעֵדוּנִים
 לֹא דַחֵק כָּלִל. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּכָל יוֹם
 הַכְּרוּזוֹת מִכְּרִיזוֹ: הֲרֵי דְמוֹת מֹשֶׁה נְבִיא
 הַנֶּאֱמָן בָּאָה! וּבִתְיָה יוֹצֵאת לְמָקוֹם פִּרְגּוּד
 אַחַד שֵׁישׁ לָהּ, וְרוֹאֶה דְמוֹת מֹשֶׁה וּמִשְׁתַּחֲוֶה

בְּהִיבָלָא אַחְרָא, אִית סָרַח בֵּת אֲשֶׁר, וּבְמָה נָשִׁין
 רְבוּא וְאַלְפִין בְּהַדָּה. תִּלְת וּמְנִין בְּיוֹמָא
 מִכְרִיזִין קָמָה, הָא דִּיּוֹקְנָא דִּיּוֹסֵף צְדִיקָא אַתָּא, וְאִיהִי
 תְּדָא, וְנִפְקַת לְגַבֵּי פְּרַגּוּדָא חָדָא דְאִית לָהּ, וְחָמָא
 נְהִירוּ דְדִיּוֹקְנָא דִּיּוֹסֵף, וְחָדָא, וְסַגִּידַת לְגַבֵּיהּ,
 וְאַמְרַת, וּפָאָה הָאִי יוֹמָא, דְאִתְעָרִית בְּשׁוּרָה דִּילָךְ
 לְגַבֵּי סַבְּאִי. לְבַתָּר אֶהְדְּרַת לְגַבֵּי שְׂאֵר נָשִׁין,
 וּמִשְׁתַּדְּלִין בְּתוֹשְׁבַחַן דְּמֵאֲרִי עֲלֵמָא, וְלֹאֲזָאָה שְׁמִיהּ.
 וּבְמָה דּוּכְתִין וְחִידוּ, אִית לְכָל חָדָא וְחָדָא. וְלְבַתָּר
 אֶהְדְּרִין לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּפִקוּדֵי אוּרִייתָא, וּבְטַעֲמֵיהּוּ.

בְּהִיבָלָא אַחְרָא, אִית יוֹכְבַד, אִמִּיה דְּמִשָּׁה נְבִיאָה
 מְהִימְנָא, וּבְמָה אֲלִפִין וּרְבִבָן בְּהַדָּה.
 בְּהִיבָלָא דָּא, לָא מִכְרִזִין כָּלִל, אֶלָּא תִלְת וּמְנִין בְּכָל
 יוֹמָא וְיוֹמָא, אוּדַת וּמִשְׁבַּחַת לְמֵאֲרִי עֲלֵמָא, אִיהִי וְכָל

לשון הקודש

שְׁעוֹרְרַתִּי בְּשׁוּרְתָךְ לְסַבֵּי. אַחַר כֵּךְ חוֹזְרַת
 לְשְׂאֵר הַנָּשִׁים, וּמִשְׁתַּדְּלוֹת בְּתוֹשְׁבַחוֹת רְבוּן
 הָעוֹלָם וְלְהוֹדוֹת לְשִׁמּוֹ. וּבְמָה מְקוּמוֹת
 וּשְׁמֻחָה יֵשׁ לְכָל אַחַת וְאַחַת. אַחַר כֵּךְ
 חוֹזְרוֹת לְהַשְׁתַּדֵּל בְּמִצְוֹת הַתּוֹרָה וּבְטַעֲמֵיהֶן.
 בְּהִיבָלָא אַחַר יֵשׁ יוֹכְבַד אִם מִשָּׁה נְבִיאָה
 הַנְּאֻמִּין, וּבְמָה אֲלִפִים וּרְבִבָת עָמָה. בְּהִיבָלָא
 זֶה לֹא מִכְרִיזִים כָּלִל, אֶלָּא שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּכָל
 יוֹם וְיוֹם מוֹדָה וּמִשְׁבַּחַת לְרְבוּן הָעוֹלָם הִיא

בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. וְכָל הַנָּשִׁים הִלְלוּ שְׁיוֹשְׁבוֹת יַחַד
 עִם בֵּת פְּרַעָה וְנִקְרְאוֹת (שְׁעִיָה לב) נָשִׁים
 שְׂאֵנָנוֹת, שְׁלֹא הִצְטַעְרוּ כָּלִל בְּצַעַר הַגִּיהִנּוּם.
 בְּהִיבָלָא אַחַר יֵשׁ סָרַח בֵּת אֲשֶׁר, וּבְמָה נָשִׁים
 רְבוּא וְאַלְפִים יַחַד אִתָּהּ. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם
 מִכְרִיזִים לְפָנֶיהָ: הָרִי דְמוֹת יוֹסֵף הַצְּדִיק
 בָּאָה! וְהִיא שְׁמַחָה וְיוֹצֵאת לְגַבֵּי פְּרַגּוּד אַחַד
 שְׁנַיִם לָהּ, וְרוֹאָה אוֹר דְּמוֹת יוֹסֵף, וּשְׁמַחָה,
 וּמִשְׁתַּחֲוֶה אֵלָיו וְאוֹמְרַת: אֲשֶׁרִי הַיּוֹם